Τα σκουπίδια († Βασίλειος Μανάδης, Φιλόλογος - Ιστορικός)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 28 Ιουλίου, 2010

Ἀπό τά πιό χαρακτηριστικά δείγματα τῆς ἐποχῆς μας εἶναι καί τά σκουπίδια. Ὅσο περισσότερα σκουπίδια παράγει καί πετάει ἕνα ἄτομο, μία πόλη, ἕνα κράτος, τόσο περισσότερο ἀνεβασμένο εἶναι τό βιοτικό του ἐπίπεδο, τόσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ εὐημερία του. Δεῖγμα πολιτισμοῦ καί εὐημερίας θεωροῦνται τά σκουπίδια.

Παλαιότερα ἔφθανε ἕνα φαράσι γιά νά μαζέψει τά λίγα σκουπίδια καί νά τά πετάξει στήν κοπριά τοῦ σταύλου. Σιγά-σιγά τό φαράσι δέν ἔφτανε καί χρησιμοποιήθηκαν μικρές σακκοῦλες, κουβάδες, εἰδικές πλαστικές σακκοῦλες. Σήμερα, χρειάζονται πλέον εἰδικά αὐτοκίνητα γιά νά συγκεντρώσουν τά σκουπίδια καί νά τά πετάξουν σέ εἰδικούς χώρους, στούς σκουπιδότοπους ἤ τίς χωματερές.

Ἄν ἦταν δυνατόν οἱ σακκοῦλες καί τά αὐτοκίνητα τῶν σκουπιδιῶν νά μαρτυρήσουν καί νά περιγράψουν τί περιέχουν, θά μᾶς ἔπιανε φρίκη καί τρόμος, ἴσως! Ἀπό τά πιό ἄχρηστα κάι βρομερά πράγματα, μέχρι τά πιό πολύτιμα μπορεῖ νά περιέχει μία σακκούλα σκουπιδιῶν. Τί χαρτιά, τί περιοδικά καί ἐφημερίδες, τί κουτιά καί ἀντικείμενα μιᾶς χρήσεως, τί ἀποφάγια καί ροῦχα μιᾶς χρήσεως μπορεῖς νά βρεῖς σ' ἕνα σύγχρονο σκουπιδοτενεκέ! Ὅ,τι δέν μᾶς ἀρέσει, φαγητό ἤ ροῦχο, τό πετᾶμε στά σκουπίδια. Κι ἀνάμεσα σ' αὐτά μπορεῖ νά βρεῖ κανείς ἀκόμη χειρότερα καί φρικιαστικά! Μπορεῖ νά βρεῖ ἀνθρώπινες ζωές, πολτοποιημένα ἔμβρυα, ὄνειρα, ἰδανικά, ὑψηλές ἰδέες, ἐθνικά σύμβολα, ἅγιους θεσμούς, πρόσωπα ἱερά.

Ἡ σύγχρονη καταναλωτική κοινωνία ὅλα τά ἔβγαλε στό σφυρί, ὅλα τά πετάει στό σκουπιδόλακκό της. Καί καμαρώνει γι' αὐτό, καί ἀλαζονεύεται καί καυχιέται ὅτι πέταξε σάν ἄχρηστα, στόν κάλαθο τῶν ἀχρήστων αὐτά πού εἶναι τά πολυτιμότερα καί τά ἀναγκαιότερα στή ζωή μας. Ἄν μάθει κανείς νά πετάει, ἔπειτα τοῦ γίνεται συνήθεια καί τοῦ ἀρέσει νά πετάει χωρίς νά ἐξετάζει τί ρίχνει στά σκουπίδια. Καί τό χειρότερο· κρατάει, σάν χρήσιμα καί πολύτιμα, ἕνα σωρό σκουπίδια. Ὅλα αὐτά πού εἶναι κρεμασμένα στά περίπτερα, τά διαφημίζουν οἱ ἐπιτήδειοι λαοπλάνοι, οἱ πολιτικοί ἰνστρούχτορες καί τά προβάλλει ἡ τηλεόραση εἶναι γιά τούς περισσοτέρους «πολύτιμα καί ἀναγκαῖα», ἐνῶ εἶναι σκουπίδια χειρίστου εἴδους· ὅ,τι πιό βρομερό, ἀπαίσιο καί ἐπικίνδυνο.

Ἡ ἐποχή μας μεταβάλλει σιγά-σιγά τή γῆ σέ ἕνα τεράστιο σκουπιδότοπο. Σῆμα τῆς

ἐποχῆς μας εἶναι πλέον τά σκουπίδια. Δέκα μέρες ἔκαναν ἀπεργία οἱ ἐργαζόμενοι στήν ἀποκομιδή τῶν σκουπιδιῶν καί οἱ πόλεις βρόμισαν πρός μεγάλη χαρά τῶν σκυλιῶν καί τῶν ποντικῶν...

Αὐτά τά σκουπίδια μαζεύτηκαν καί πετάχτηκαν. Τά ἄλλα «σκουπίδια», οἱ χαλασμένες ἰδέες καί ἡ ἠθική βρομιά καί σαπίλα, πότε θά μαζευθοῦν γιά νά ξεβρομίσει ὁ τόπος; Φαίνεται ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι σ' αὐτήν τήν ὑπηρεσία, ἡ λεγομένη «πνευματική ἡγεσία», ἔχουν κηρύξει ἀπεργία διαρκείας πρός μεγάλη χαρά «τῶν σκυλιῶν καί ποντικῶν τοῦ διαβόλου».

Προσοχή, φίλε ἀναγνώστη, στά σκουπίδια. Χρειάζεται σοφία, γιά νά ξεχωρίσεις τί εἶναι πραγματικά γιά πέταμα καί τί πρέπει νά κρατήσεις. Ἀλλιῶς, μπορεῖ νά πετάξουμε καί τήν ψυχή μας στά σκουπίδια!

(ἀπό τό βιβλίο του «Πίστεψα καί λάλησα», ἔκδ. Ο.Χ.Α «Ἀπολύτρωσις»)

(Πηγή: «Απολύτρωσις»)